

REAALI POISS

WWW.REAL.EDU.EE/ajaveeb/rp/ | TALLINNA REALKOOLI AJALEHT

Seekordses lehes:

Omandist
(lk 3)

Külas käis HTG!
(lk 4)

Perioodõpe:
poolt või vastu?
(lk 7)

Lennuk lendas
taas
(lk 8-9)

Musikaalsed
Roosid
(lk 10-11)

Hirmus külm
on!
(lk 12-13)

Filmist,
muusikast
(lk 14)

17. veebruaril toimus Bekkeri sadamas juba teist aastat järjest Moelennuk. Meedias on sündmust kajastatud palju ning noori moeloojaid on kiidetud kõrgetasemeliste kollektsioonide eest. Kahjuks pole halba ilma heata ning kohalkäinute seas võis kuulda nurinat hoone madala sisetemperatuuri üle. Kõigest hoolimata võivad reaalikad õnnitleda üht noort moeloojat endi seast - 10. klassi õpilase Ann Kristiin Entsoni kollektsioon "JOHN" valiti Moelennukil publiku lemmikuks! Kogu üritusest võid pikemalt lugeda lehekülgedel 8 ja 9.

M o e - lennuk

“Kiitus korraldajatele, moeloojatele, modellidele, pealtvaatajatele ja tänud žüriiliikmetele. Ainult katlakütjat eriti tänada ei tahaks.”

Moelennuki külastaja Annabeli emotsioonid.

Tere jälle, reaalikad!

Külm veebruar on lõppemas ning vahepeal sulale läinud ilm andis lootust kevade seekordseks varajaseks saabumiseks. Hetkel on aga jälle lund sadama hakanud, ning kraadid miinustesse pööranud - seda vist eelkõige suusapäeva toimumise huvides.

Eks ilmast tulegi palju rääkida ning sel korral tuleb ka lehes juttu ekstreemsetest miinuskraadidest. Külmale ilmale vastukaaluks kütab inimeste seas hetkel kirgi ACTA, selles osas jagab oma arvamust Sander Udam 11.c klassist.

Veebruari jäid treffneristide külaskäik ja Moelennuk - ka nende sündmuste kajastamisest ei saa üle ega ümber. Lisaks veel sõbra- ja vastlapäev ning vabariigi aastapäev, millest kõnelevad Väikese maja õpilased.

Lehe lõpust leiate filmi- ja plaadisoovitused ning õpetajate streigi ajaks mõeldud ajaviite.

Seniks aga kuni streik kätte jõuab tuleb gümnaasiumil käia teatrireisil ning kogu koolil suusapäeval. Nendel teemadel aga juba järgmises lehes!

Merit

Kuula!

Kas kuuled? Kas kuuled, et keegi kuskil tõstab käe, keegi kuskil tõstab häält? Kas kuuled ja kas kuulad ka? Või vihiseb see kõik mööda nagu infomüra tuuletunnelis, nagu ükskõiksuse kõiksust hülgevast kilekeebis?

7.- 9. märts toimub üle-eestiline õpetajate streik, mille põhjuseks palgatõusu läbirääkimiste edutus. Streigis osalevad ka Reaali õpetajad. Head koolikaaslased, ärgem jäägem selles küsimuses ükskõikseks: meie jaoks tähendab see küll kolme vaba päeva, kuid tegelikult on asjal ju ka sügavam tuum. Loodan, et õpilased jäävad meie kooli raudvara ja selgroo – õpetajaskonnaga – solidaarseks ning oma nina nendel päevadel Estonia puistee 6 maja ukse vahelt sisse ei pista. Tõenäoliselt leiab 7. märtsil aset ka meelevaldus Vabaduse väljakul, kuhu oma õpetajaid toetama on tere tulnud ka õpilased. Tööd rabavad õpetajad ju meie hariduse ja harituse nimel.

Veebruar möödus spordi- ja moetahe all. Jäise lennu enneolematustes kõrgustes tegi Moelennuk 2012, igaüks sai oma moekust demonstreerida stiilinädalal. Peeti saali- ning jäähokiturniire, võrkpallivõistlusi ning füüsilisi teadmisi rakendati vastlapäeva Bobi kelguvõistlustel.

ANNA-HELENA SAARSO, 12.B

6. märtsil naudidav talvemõnused 1.- 11. klass Kõrvemaal, abiturium kirjutab paraku sel päeval emakeele proovieksamit. Suusapäeva ümber on olnud parasjagu saginat. Nimelt otsustas REK ühe klassi poolt tõstatatud küsimuse suusapäeva toimumiskoha kohta uurida õpilaste arvamust. Selgus, et 77% õpilastest eelistaks talvist spordipäeva pidada Tallinnas, 19% Kõrvemaal ning 4% jäi erapooletuks. Tallinna kasuks toodi mõistlikum hind, mugavam asukoht ning väiksem ajakulu. Kõrvemaa poolt räägib fakt, et üritusel viibivad ainult Reaalikad, samuti paiga rahulikkus.

Reedel, 10. veebruaril toimus REKi õhtune koolitus, kus erinevate arutelumeetodite kohta haris meid Reaali vilistlane Martin Meitern. Diskuteeriti teemadel suusapäeva korraldus, stiilinädala läbiviimine ning õpilaste osaluse tõstmine kooli üritustel. REKi töö efektiivsuse tõstmiseks ning kollektiivi liitmiseks korraldab õpilasomavalitsus selliseid liikmesüritusi ka edaspidi.

Ära Sinagi, armas koolikaaslane väsimusse soikuma jää, ära lase endast üle sõita, hoia pea püsti ja tee end teistele kuuldavaks, kes siis veel Sinu eest seisab kui mitte ise.

Mis on omand?

ACTA ning teised sarnaste ideedega neljätähelised lühendid (SOPA ja PIPA) on ühiskonnas kergitanud terava arutelu. Tegelikult on ACTA suutnud eestlased nii pahaseks ajada, et muidu rahulikud eestlased tulid 20 külmakraadiga massides tänavale. Kuid mille vastu (mille poolt) protesteerijad ka on?

Internetivabaduse kaitse? – Jah. Kuid kindlasti tahavad paljud inimesed lihtsalt edaspidigi tasuta filme vaadata ning muusikat kuulata ja sõnavabaduse taha ronitakse pigem mugavusest. Minu arvates aga ei ole see reaalne põhjus protesteerimiseks. Samuti tunduvad mulle ebasiirad väited, et intellektuaalset omandit ja autoriõiguste kaitset tuleks vähendada seetõttu, et tänapäeva virtuaalmaailmas lihtsalt ei ole võimalik ideid kinni hoida. Õelda, et seadus on vale, sest ma nagunii rikun seda. Tõesti?

Probleem on hoopis selles, et meile üsna harjumuspäraseks saanud intellektuaalne omand ei peaks üldse omand olema!

Ajalooliselt on omand ja omandiõigus tekkinud seetõttu, et ühiskonnas on mõningatest asjadest puudus: kõigile ei jagu piiramatus koguses süüa, tööriistu, relvi, tarbekaupu, elamupindu jne. Seetõttu said neid ressursse kasutada ainult teatud hulk inimesi, kellelt ülejäänud inimesed meeeldi need varad omastanud oleks. Seega tuli omandit kui õigust kaitsta. Omand on miski,

millega sa võid teha ükskõik mida (senikaua kuni sa ei riku teiste inimeste õigusi) ja seda õigust saab ainult omanik edasi anda, müüa, vahetada, kinkida, parandada.

Kujutame ette aga ühiskonda, kus kõike on külluses. Objekt, mida sa ihaldad, tekib ei millestki ilma vähimagi kuluta ja ka sellele, kes seda objekti eelnevalt kasutas, jääb see talle alles. Kas sellises olukorras oleks paslik rääkida kellegi varadest? Ei, sest vara kui mõiste iseenesest on täiesti absurdne.

Päriselt me kahjuks sellises

ei olegi midagi väärt? Kindlasti on ja autorid võiksid oma vaevast ka tasu saada, aga kuidagi ei saa põhjendada autorile täieliku monopoli andmist, ainuõigust mingi idee üle. Samahästi võiksid patenteeritud olla sõnad, laused, tähed, noodid, ideoloogiad ja tegelikult kõik tooted, sest kunagi on ju keegi selle asja välja mõelnud ja temaga konkureerimine oleks ebamoraalne ja lausa kuritegelik. Kaotab ju ka paadimeister osa oma kasumist, kui tekib konkureeriv paadiehitaja, kes kasutab tema poolt välja mõeldud tehnikat.

ibtimes.com

Kas ühiskonnas, kus autori loomingut ei kaitstaks, toimuks üldse mingisugust kultuuriloomet? Miks peaks keegi tahtma olla innovaatiline? Seejuures võiks küsida, et kas enne autoriõiguste teket mõni sajand tagasi ei olnud üldse innovatsiooni ja loomingut? Või kas kiire teaduslik areng viimasel sajandil on siis tõesti olnud tingitud tänu autorikaitse seadustele?

maailmas ei ela...või siiski? Ometigi ei teki ju virtuaalmaailmas oma lemmiklaulust koopia tegemisel mitte mingit mõõdetavat kulu ning originaali käsitsejale jääb tema eksemplar alles. Miks ometi on inimesi, kes üritavad seda tegu lausa vargusega võrdsustada (vara illegaalne omastamine)?

Tegemist on ju autori loomingu-guga!! Ta on pannud sellesse tööd ja vaeva ning tahab selle eest saada väärilist tasu. Kas vaimne töö

Ning tegelikult, ACTA vastu protesteerijad on tabanud naela-pead! Läheb ju ACTA just nimelt sõnavabaduse vastu, täpselt nagu esimesed autoriõigused tekkisid 16. sajandil Euroopas kirikute ja valitsuste koostööl, et takistada radikaalsete ideede levikut, mis oli hoogustunud trükipressi leiutamise järel. Vaevalt on valitsejate motiivid suuresti muutunud ja ajalool on omadus korduda.

SANDER UDAM, 11.C

Treffneristide külaskäik Reaali

3. veebruaril, toredal reedel sel päeval, külastasid meid Hugo Treffneri kooli noored, et tutvuda Reaalkooliga ja tutvustada meid ees ootavat kurikuulsat perioodõpet, mis nende koolis on juba tavapärane nähtus.

Peale 3. tundi saadeti meie vastuvõtutiim garderoobi, kus HTG õpilased juba ootasid gruppidesse jagamist. Kiirelt jagati kätte paberid, kus peal iga töörühma nimi ja kellelgi ei tekkinud probleemi oma pundi leidmisega. Esialgu anti meile ülesandeks teha külalistele ülevaade meie koolist ning ruumidest, seletada ära treppide süsteem ja näidata kätte eluks vajaminevad kohad. Kell 11 algas 4. korruse

Ajatelje juures suur Reaalkooli ajaloo tund, kus 12. klass rääkis kõigest alates kooli asutamisest viimaste aastateni välja. Viies ning kuues koolitund oli klasi külalistamise päralt. Iga realist võttis sappa oma hoolealuse ja ühiselt mindi ainetundi. Raske kahetunnise koolipäeva lõpus algas aga lõbus osa: kes läks filme vaatama, perioodõppes kuulama, ehteid valmistama, bridži mängima, bändi tegema või värssnäidendit looma. Viimased kaks tulid kell 15.45 alanud „Loomepärastlõunal“ ka oma teostega lavale ning HTG ja TRK ühistööna olid sündinud imeline muusikapala ja näidend Eesti tuntud isikutest. Päev lõppes teejoomingu ja kringlisöömin-

guga meie kallis sööklas, kus vahetati muljeid ja peale seda jäeti uute vanade sõpradega hüvasti.

Uuris ka Hugo Treffneri gümnaasiumi 11. klassi õpilastelt Artur Rein Tatuntsilt,

teistmoodi ja harjumatu, oli see, et kui on sama ainet kaks tundi järjest, jäi sinna vahetund järele.

Meil on paaristunnid kokku pandud üheks 90-minutiliseks tunniks. Komed olid ka üsna sarnased, ainult et väikeseid (põhikool - toimk.) oli palju, meil on aga ainult gümnaasiumiosa.

Mis jäi meelde ajatlejega tutvumisest?

Ajaloo poolest on enamused nii vanad koolid sarnased, kuna suuremad muutused, mistoimused, mõjutasid

kõiki Eesti koole. Ajateljest palju meelde ei jäänud, kuna seal oli vähe ruumi ja igaüks kuulamiseks soodsasse kohta ei sattunud. Kõige värvikamalt on mees Pudi ja tema rida.

Kas arvad, et sellised üritusi võiks olla rohkem ning lisaks muid koosviibimisi (spordivõistlused, ühised matkad jne)?

Siiani on kõik koolidevahelised üritused vähemalt minu silmis positiivsed olnud. Kindlasti võiks neid rohkem olla, sest ainult üks kord aastas on liiga vähe. Loomulikult võiks korraldada erinevaid matku ja muul viisil koos aega veeta – kindlasti võtaks neist võimalusel osa.

ALICE MIKK, 11.B

Omaloomingu ettekandmine. SIIM OKS

kuidas möödus tema päev.

Kuidas jäid rahule Reaalkooli vastuvõtu ja töötubadega?

Vastuvõtt oli väga soe ja küllaltki hästi organiseeritud. Ei läinud palju aega, et leida üles inimesed, kellega hiljem ühiselt bridžilaua taga istuma pidin. Töötoad oleksid võinud veidi paremini organiseeritud, just ülesehituse mõttes, olla, kuid paraku oskan ma vaid bridži koha pealt rääkida... Nii palju, kui ma koolikaaslaste käest kuulsin, olid nad nendega äärmiselt rahul.

Milliseid peamisi erinevusi märkasid külaskäigu ajal HTG ja TRK vahel?

Tunnid on iseenesest väga sarnased ja ega need väga palju erineda saagi. Ainuke, mis veidi

Armastus on õhus, see kleebib nagu moos

Kallid reaalikad, ma paljastan teile ühe hästihoitud saladuse. Lisaks mütsile, sõrmusele ja muudele lugematutele traditsioonidele on reaali veel midagi, mida mujal üldiselt ei kohta. Vaadake vasakule ja paremale, või arvestades, et eestlased on stereotüüpselt tagasihoidlikud, sorige oma mõtetes ja kahtlustes ja leiate, et reaalseinte vahel on lisaks matemaatikale ka palju armastust. Miks aga reaalikad leiavad reaalikaid, on küsimus, millele ei oska ka kõige suuremad mõtlejad vastata. Ma siiski proovin.

Üks teooria on see, et reaalikad on lihtsalt nii rämedad nohikud, et keegi teine neid ei taha. Ma tean, et sellest reeglist on erandeid, kuid siiski mõelgem selle võimalikkusele. Kombineerides kõiki oma põhjatuid teadmisi, mida ma olen ammutanud Cosmost, elu24-st ja muudest naistele mõeldud portaalist, võin öelda,

et nende andmetel tekivad suhted siis, kui veedetakse palju aega koos või on tegemist piirsituatsiooniga. Vaatleme neid võimalusi.

Koos aja veetmise põhjal õrnemate tunnete tekkimine on reaali puhul kindlasti võimalik. Tunde kooliseinte vahel tuleb ju palju veeta. Lisaks kõik koolivälised poolkohustuslikud tegevused, alustades võrkpallivõistlusest ja lõpetades rabamatka ja teatrireisiga. Ma usun, et kui kokku arvutada tunnid, mis veedetud oma koolikaaslaste seltsis, siis on tulemus päris aukartustäratav.

Piirsituatsioone ei ole nii lihtne leida, kuid proovida ju võib. Kui olla kinni stereotüüpides, siis tant-sukursusel osalemine on juba küllaltki piirsituatsioon. Ja kui lisaks peab veel ülikonna selga ja kolm korda aastas kapipõhjast välja

võetavad kingad jalga panema, ongi küllaltki suur kriis käes. Aga kui on võimalus näha kauneid tütarlapsi ilusates kleitides, siis võib ju selle kriisi enda jaoks tekitada ja isegi üle elada. Teiselt poolt jälle öeldakse, et ülikond teeb mehest mehe, nii et võib öelda, et päris alusetu pole ka see väide.

Viimaseks pean ma siiski ka möönma, et ehk lihtsalt satuvad kokku inimesed, kes tõesti teineteisele meeldivad, aga see on küll vähetõenäoline.

Lõpetuseks tahan ma välja pakuda uurimistöö teema tulevastele üheteistkümnendikele ja pöörduda kõigi reaali-paaride poole ühe väikse palvega. Palun mõelge ka teistele inimestele enda ümber, sest mitte kõiki ei huvita see, mida tupsununnu hommikuks sõi või kui õnnelikud te olete üksteise küünarnukke lakkudes. Seniks aga hoidke Reaali mitteametlikku traditsiooni!

KATI PINO, VIL125

Suusatundidest

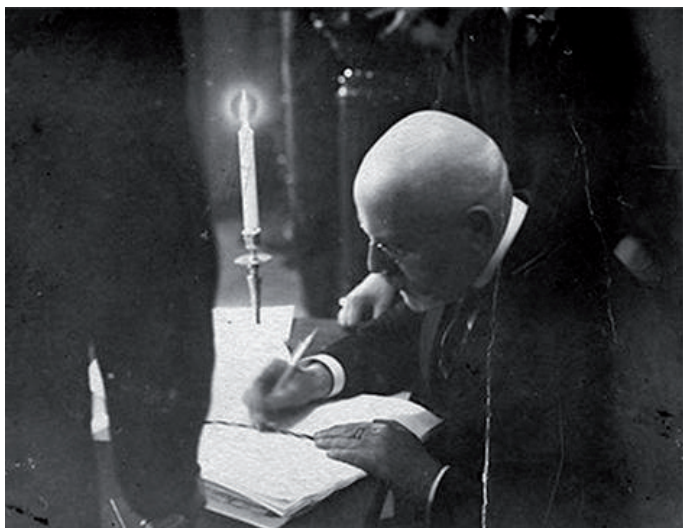
Oh, see kolmanda veerandi õnn ja rõõm! Suusatunnid! Kõik muidugi teavad, et eestlased sünnivad ju suusas jalas, kuid osal meist on need suusas risti-rästi ja eluaegne vihavaen suuskadega ongi sündinud. Esimesed 10-11 talve saab hakkama nii kelgu, jalgade, vahel uiskude ja ka tagumikuga liikudes, kuid algkool saab läbi ja astud viiendasse klassi. Tuleb meie pikim ja pimedaim veerand ning pommunud! Mine Piritale või Nõmmele, aseta end kahele pikale puupilpale ja nüüd liugle kui lind! Mida? Kuidas küll kahel põrandalaua edasi minna? Ja kuidas need oksad käes veel aitama peaks? Ukerdad ja kukud, sipled ja komistad ja samal ajal möödub juba kolmandat korda viimase poole tunni ja 100 meetri jooksul see õnnis hing, kelle jaoks suusas on kui jalapikendused. Oeh, kuidagi ring tehtud (pool kõndides, ülejäänud tagumikul) ja mõtled, et kõik läbi. Kuid tee veel pikk koduni. Buss 23 ei käi just tihti Nõmmele ja troll kolme peatusesse minnes võid metsa ära eksida. Piritaltki tulles on sõit ajamahukas ja ummikuterohke. Koju jõudnud, patsutad end seljale tubli töö eest, lähed oma lemmik internetilehele real.edu.ee ja avastad, et vaid 4 korda veel sel aastal see ränkraske tee ette võtta + suusapäev Kõrvemaal, kus mäed su murravad (vahel ka sõna otseses mõttes), aga supp kosutab. Suurest ahastusest kohandad Märt Avandi ja Ott Sepa kurikuulsa luuletuse olukorrale vastavaks:

Surm Surm Surm Surm Surm,
sa kale päästja, kes parandad mu vead
nüüd läbi jära see roiskuv hurm,
ma viimses korinas luuletan need read,
et öelda, suusas, enam vastu ma ei pea.

2. veebruaril tähistas G5 ühiselt Tartu rahu aastapäeva. 12. a klassi õpilane **Heikki Saul** pidas sel puhul kõne ning meie omakorda trükime selle ära Reaali Poisis.

Tartu rahu - viimane samm vabaduse teel

Lugupeetud kuulajad, Kesklinna koolide õpilased ja õpetajad. Teisel veebruaril 1920, kell 00.45, kutsuti Aia 39 (Praegune Jaan Poska Gümnaasium, Vanemuise tänav 35) asunud koosolekusaali ajakirjanikud ning selle rahvusvahelise seltskonna juuresolekul anti allkirjad kolmele rahuleppe originaal-eksemplarile. Sellega oli lõppenud Vabadussõda.

Jaan Poska Tartu rahulepingule alla kirjutamas. POSTIMEES.EE

Tartus sõlmitud rahulepe ei sündinud kergelt. Tugevaim vastane separaatriahule oli Antanti juhtivriik Prantsusmaa, kes ei tahtnud midagi kuulda bolševismivastase võitluse hääbumisest ja ühtse Venemaa jagamisest. Prantsuse riigijuhid ähvardasid noort Eesti riiki lausa majandusembargoga ja sõjavõla kohese sissenõudmisega. Teine Lääne-Euroopa juhtriik, Suurbritannia, suhtus rahusse märksa vaoshoitumalt, andes Eestile vabad käed.

Tartus algasid kõnelused juba detsembris algul, kui Narva ja

Petseri rinnetel toimus veel äge sõjategevus. Eesti delegatsiooni juhtis Jaan Poska ning Venemaa oma Adolf Joffe. Algselt oodati sama konverentsilaua taha ka Läti ja Leedu esindusi, kuid Prantsusmaa tungival nõudmisel need ei osalenud.

Eesti poole esimene suur diplomaatiline võit oli 1919. aasta viimasel

päeval sõlmitud relvarahu, mis hakkas kehtima kolmandal jaanuaril 1920, Eesti aja järgi 10.30. Relvarahu kehtis nii Narva kui ka Petseri rindel ning keelas sõjategevuse, vägede ümberpaigutamise ning aeroplannide lendamise rinde lähedal. Esialgu vaid nädala kes-

tma pidanud relvarahu vaigistas tegelikult Vabadussõja kahurid jäädavalt, kestes kokku ligi 4 nädalat, kuni kuulsa teise veebruaril ööni.

Sel ööl sõlmitud rahu lõpetas Eesti ajaloo kuulsaima sõja, kus miljoniline väikeriik võitles ja võitis maailma üht suurimat riiki, kus tollal elas hinnanguliselt 160 miljonit elanikku. Vabadussõjas langes Eesti Rahvaväe ligi kaheksakümnest tuhandest võitlejast 5000 ning 15000 sai raskemalt haavata.

Tartus sõlmitud leping oli ilmselgelt Eesti kasuks - tulevane ida-

piir jooksis Eestile soodsalt, samuti saadi Venemaalt reparatsioonideks 15 miljonit kuldrubla, ehk umbes 11,6 tonni kulda, mis tänapäeval maksaks ligikaudu 450 miljonit eurot. Tollal olid lisandunud maaladel elavad 60 000 inimest ning saadud kuld väga olulised rahu-aegse majanduse käivitamiseks ning riigivõla tasumiseks.

Saadud maadest ja varadest tähtsamgi ehk oli sõja kiire lõppemine ning Venemaa poolne Eesti "täielise rippumatuse ja iseseisvuse" tunnustamine, koos sättega vabatahtlikult ja igavesti loobuda igasugusest õigustest Eesti alade üle. Nõukogude Venemaale oli samuti olulisim Eesti poolne ametlik tunnustus.

Tartu rahu ei ole oma tähtsust minetanud ka tänapäeval, kuna rahvusvahelise seaduse järgi on taasiseseisvunud Eesti vaid Tartu rahuga tunnustatud ennesõjaaegse vabariigi jätk. Samuti kehtib de jure ka rahulepingu järgne piir, kuigi tegelikult on kinnitamata piiriks Vene - Eesti kontrolljoon. Pühalikku rahulepingut varjutab fakt, et siiani pole Venemaa meile tagastanud lubatud Tartu ülikooli varasid, mis paiknevad Voronežis.

Lõpetuseks tahan öelda, et ärge unustage oma vaarisade ohvreid ning pidage hinges, südame lähedal seda vabadust, mis raskelt kätte sai võideldud ning uskumatu tunduva Tartu rahuga kinnitatud.

Perioodõppest

Perioodõpe tundub hetkel olevat kõige kuumem teema Reaalkoolis, tulisem veel kui raua keemistemperatuur.

Eks see ole ka mõistetav, paljudel muutub teada-tuntud süsteem kardinaalselt, aga kõik ei tea kindlasti, mis muutused uus kord kaasa toob. Reaalkool küll korraldas gümnaasiumiõpilastele avatud vestluse Hugo Treffneri õpilastega, aga mitmed ei saanud sellest osa võtta, kuna esitlus toimus tundide ajal, või isegi ei teadnud sellisest võimalusest kuulda perioodõppest. Kuid ärge kartke, teadmatuses vaevlejad! Reaali Poiss päästab teid vaevast ja üritab selgitada, mis meid kõiki ees ootab, lähtudes kõigest, mida Hugo Treffneri saadikud meile rääkisid.

Ainete arv nädalas. Aineid hakkab nädalas olema 9-10, praeguse 13-14 asemel. Niimoodi on kindlaid aineid 6 nädalat, millest viimane nädal on mõeldud kontrolltööde jaoks, ja siis ained vahetuvad. Selline on süsteem Hugo Treffneris, aga võib olla tuleb Reaalkoolis sarnane süsteem nagu Rocca Al Mares, kus mõned õpetajad teevad töid ka nii öelda õppimisperioodi ajal. Valikained aga kummagi süsteemi alla ei liigitu, need toimuvad peale kohustuslikke aineid.

Koolipäeva pikkus. Praeguse süsteemiga on meil erinev tundide arv iga päev. Kuid perioodõppe süsteemiga lõppeb iga päev sama kellaaeg, praeguste kuulujuttude kohaselt 15.30 + valikained.

Puudumised. Põhjendatud puudumisteks loetakse vaid haige olekut, ei mingit olümpiaadide linnavooru õppimise jaoks võetud vaba päeva võtmist isegi. Muidugi, reaalikad ei puudu juba praegu isegi katku levimisel!

Osa aineid saavad kiiremini läbi. Näiteks, Hugo Treffneris saavad perioodõppe süsteemiga vene keele ja inglise keele õpingud poole 11. klassi pealt läbi. Kuid, nagu me aru saime, siis inglise keeles jätkuvad kordamistunnid 11. ja 12. klassis. Hugo Treffneri õpilastest tundusid reaalklassi õpilased kõige enam süsteemiga rahul olevat ja võib-olla tõesti hakkab süsteem ka reaalkatele meeldima. Ei räägi mitte kindlasti kõigi nimel, kuid mis mind kui õpilast nõrdima on pannud, on see, et vähene informatsioon on liikvel olnud perioodõppe rakendumise ajast, süsteemist ja ka miks seda nii väga tahetakse rakendada. Minu jaoks ei ole põhjuseks, et Hugo Treffneris töötab see ju nii hästi, sest mina ei ole küll aru saanud, et praeguses kavas meeletult paljud kruvid logiseks. Aga ei olnud jutu mõte kurta, vaid ülevaade perioodõppest anda ja loodetavasti te selle ka siit saite.

ODE LIIS PINO, 11.B

Projekt “Avatud ülikool”

on eelmisel aastal esmakordselt korraldatud G5 liikmeskoolide üritus, mis sel aastal on mõeldud ka teiste koolide gümnaasiumi õpilastele.

Projekti eesmärgiks on tutvustada noortele gümnaasistidele nende edasiõppimise võimalusi välismaal. Kuna tegu on äärmiselt aktuaalse teemaga ning järjest enam noori valivad just välismaa ülikooli oma edasisteks õpinguteks, siis oleme otsustanud kergendada Teie näpu-, mõtte – ja jalavaeva, tuues Teieni kogemustega inimesed rääkima oma maade ülikoolidest.

“Avatud ülikool” leiab aset 16. veebruar - 14. märts. Selle kuu aja sees astuvad üles inimesed nii erinevatest organisatsioonidest kui ka koolidest. Kahjuks kolm loengut on küll möödas, kuid neid tuleb veelgi.

Kuna kandideerimine välismaale algab pea aasta enne ülikooli uksest sisse astumist, on aeg hakata selle peale mõtlema, eriti 11. klassidel, kuid ega teistelegi ust näidata. Seega tulge ise ja teavitage ka teisi!

- 16. veebruar: Kandideerimine üldiselt + Holland, Inglismaa, Taani, Rootsi - “Evenor”
 - 21. veebruar: Põhja-Ameerika - Põhja-Ameerika ülikoolide teabekeskus
 - 23. veebruar: Šotimaa & Edinburgh ülikool - 21. kooli vil! Margus Potisepp
- Tulevad loengud:**

- 1. märts Prantsusmaa (inglise keeles) - Atašee Rémi Brochenin
 - 6. märts Saksamaa (inglise keeles) - Dr. Heiko Marten
 - 8. märts Science Po de Paris - GAG vil! Kaarel Nestor
 - 14. märts Oxbridge - Reaali vil! Kert Pütsepp ja Stanislav Zavjalov
- Soovitame eriti Kert Pütseppa kuulama minna, et teada saada enda klanni liikme kogemustest kandideerimisel. Loengud toimuvad Tallinna Reaalkooli auditoriumis (ruum 303) kell 16.00 ja kestavad ~45 min - 1h.

LIISA SUVOROVA, 11.C

“ADA” BY ANNA-HELENA
SAARSO

Moelennkuk

Teistkordselt toimunud G5 koolide moelennukorral 17.veebruari Bekkeri sadama kõrgsioonil toodi meieni ühel Eesti pikimal moelennukorras riides neidised kui ka šikkides ülikonnad. Meie oma Anna-Helena Saarlo kollektsiooni toetusega oli see “JOHN”, mille valis lemmikmoelennukorral kaheks ja pooleks tunniks hoolimata eelkõige ei soosinud paljude neidude otsust kanda lühikesi. Oli! Garderoobinagid jäid päris tühjaks ning suvel. Kiirelt sai ka kindlaks tehtud, et Moelennukorras sokke ei müüda. Keskendudes kangete liigide noorte disainerihakate märkimisväärsel moelennukorras kandamiseks põneva sisuga läbipaistev portmetallkett mööda selga kõlkumas. Statistika kohaselt üks kollektsioon, mis koosnes 100% meeskoost, ümbruses valitsevale pakasele vägagi kuurkelle vähem või rohkem ruudulistes riietuses olemise tunduvalt soojemaks muutis. Anna-Helena Saarlo, mis olid üheaegselt konservatiivsed ja oma värvivaliku poolest kui ka toredate tasandite esindajate kollektsioonides palju jooni, mis tühm mälu suutis enamuses talletada vaid osalejate varbad jäid amputatsiooni protseduurist naudit seda vinget üritust. Kiitus pealtvaatajatele ja tänud žüriiliikmetele. A

“JOHN” BY ANN
KRISTIIN ENTSON

“Serengeti” by Kerstin Joandi.

2012

Moelennuk maandus sel
ete seinte vahel. Viisteist võrratut kollekt-
laval, mille kappasid lõdisedes läbi nii nap-
ondades noormehed. Žürii poolt märgiti
tsioon "Ada" ja Ann Kristiin Entsoni tes-
nikuks ka publik. Põnevad vaatamist jagus
katrikatkestustest ning temperatuurist, mis
ühikest kleidikest. Otse välja öeldes: külm
ng kuum tee läks kaubaks nagu jäätis süda-
peturul kõige muu imelise kõrval villaseid
geste asemel moelaval toimuvale, jäi silma
t kõrge tase. Laval võis näha modelle, kel
fell, kohver või muu kotiline, mõnel külm
kast rääkides on vajalik märkida, et oli vaid
modellidest, kellest 100% olid vastandina
nad. Siinkohal tuleb tänada Ann Kristiini,
tesse pistetud noormehed nii mõnegi neiu
na-Helena põnevad mantlikesed ning see-
ning samas naiselikud, meeldisid mulle nii
skute poolest. Muidugi oli ka teiste koolide
da välja tuua, kuid pean olema aus: minu
reaalikate ponnistusi. Loodan, et ka teiste
duurist puutumata ning hoolimata tempe-
korraldajatele, moeloojatele, modellidele,
inult katlakütjat eriti tänada ei tahaks.

ANNABEL KONGI, 11.B

Andry Padar

Karl Juudas

"89" BY RICHARD LEMENDIK & ANASTASSIA ŠEVTŠENKO

Martin Mand

MARTIN MAND

Kohtunikud Hans Henrik Vallimäe ja Piret Mägi.

DANIEL SEPP

Kaks musika

Juba 12.aastat juhatab Tallinna Reaalkooli põhikooliklasse muusikatundides vaikse ja rahuliku olemisega õpetaja Heli Roos. Teiste õpetajate seast on Ta paistnud välja positiivse ja väga mõistva suhtumisega. Seoses meedia kursusega avanes meile suurepärane võimalus Temaga lähemalt tutvavaks saada ning õpetamise ja muusika kohta Reaalkoolis mõned küsimused esitada.

Kuidas olete saanud endale nii hästi teie tööga kokkusobiva nime? Kas sellel on tõesti seos muusikaga või pigem juhuslik kokkusattumus?

Ei ole siin ilmas midagi juhuslikku! Nime autoriks on vanaema, vanematel ei jäänud muud üle kui aksepteerida. Vanaema ise küll muusikaga ei tegelenud.

Kuidas sattusite muusika juurde ning millest tuli soov hakata muusikaõpetajaks?

Minu emagi on koolis muusikaõpetaja ja koorijuht. Võib öelda, et ma veetsin suure osa oma varasest lapsepõlvest koori- ja ansambliproovides. Tihti pidime isa ja vennaga ka nädalavahetustel kodus vaikselt raamatut lugema, sest ema andis kodus klaveritunde. Kooli minnes astusin ka muusikakooli ning see oli minu jaoks täiesti loomulik asjade käik. Peale keskkooli tahtsin küll muusika asemel Tartu Ülikooli matemaatikat õppima minna, kuid sinna ma

ei jõudnudki, sest mängu tuli jälle vanaema, seesama, kellelt nime sain. Nägin vanaema unes, kus ta teatas, et nüüd on vaja kapist noodid välja otsida ja Konservatooriumisse katsetele minna. Edasi käis kõik kuidagi väga kiirelt ja lihtsalt ning enne kui arugi sain, olin juba muusikapedagoogika erialale sisse saanud.

Kuidas hindate õpilaste suhtumist muusikasse kui õppeainesse?

Nii ja naa! Alati on rõõm töötada õpilastega, kelle jaoks on muusika oluline.

Mõtlen siinkohal muusikat laiemas tähenduse (seda kõrvulukustavat lärmi, mille abil ennast nii-öelda välja elatakse, ma muusikaks ei pea). Olen täiesti veendunud, et noortele meeldib selline muusika, millega nad ennast samastada saavad või tahavad. Põhikooli osas

piirdub muusikaline maitse enamasti hittide ehk iidolite muusikaga või müraga. Aga igas klassis on ka muusikast tõsisemalt huvituvaid

õpilasi, kes masside maitset eirates „oma muusikat“ otsivad. Nii nagu elus ikka kehtivad ka muusikatunniski reeglid – saad täpselt nii palju kui oled valmis vastu võtma ning nii palju kui endast annad saad ka vastu!

Mida arvate õpetamisest Tallinna Reaalkoolis?

Arvan väga hästi! Tore on, et õpilased on motiveeritud.

Kui peaksite iseloomustama Gunnar Polmat ühe muusikastiilina, siis millisena?

Midagi klassikalist, maalähedast ja kohati meeleut ehk näiteks midagi sellist nagu viljeleb ansambel Oort. (Oort on Eestis tegutsev regiroki ansambel.)

Kuidas suhtute tänapäeva muusikasse? Mida arvate dubstepist/drum and bass-ist ja muust sellisest?

Hästi tehtud muusikasse suhtun vaimustusega, olgu see mis stiilis tahes. Loomingulisus on alati tajutav ja äratuntav. Point peab olema! Tühikargajad ainult kulutavad ja nüristavad vaimu.

Millist muusikat Te ise kuulate? Lemmikesineja?

Kõige parem helilooja on Loodus! Lemmikesinejateks on Tormine Meri, Mühav Männimets, Suviselt Vidistavad Linnud ja Talvine Vaikus.

Kuidas meeldib Teile kõige enam veeta oma vaba aega?

Kui vaba aega on palju, siis kindlasti reisides, kui veidi vähem, siis teatris käies või lugedes.

Millised raamatud kuuluvad Teie lemmikute hulka?

Loen väga palju erinevaid. Otsest lemmikut ei oskakski valida. Meeldivad kõik, mis on hästi tehtud ja millel on mõte. Naistekaid lugeda ei meeldi.

Kas 21. detsembril tuleb maailmalõpp? Miks?

Mis küsimus??? ehk Reaalkooli õpilased selliseid küsimusi ei küsi, Reaalkooli õpilased juba teavad teaduslikult põhjendatud vastuseid sellistele küsimustele?

Minu vastus, tõlgendage seda kuidas soovite ja oskate: teadusel on aeg Teadmiste järele jõuda, sest Teadmised on palju vanemad kui teadus ning Teadmist vajab inimene selles elus palju rohkem kui teadust!!! Aastast 1650 pärit teaduse missioon ja määratlus ütleavad, et inimene peaks omandama teadmisi, mida saab kasutada looduse valitsemiseks ja juhtimiseks. Arvan, et ainult nii mõtlevate inimeste maailmal oleks aeg otsa saada küll ja asemele võiks tulla Loodusega kooskõlas elavate inimeste maailm!

**JOHANNA-BRITT HAABU, 10.A
EVA PAALMA, 10.C**

aalset Roosi

Marie Roos on Tallinna Reaalkooli abiturient, kellel on imeline lauluhäääl. Ta on esinenud Reaali aktustel ning ka muudel kontsertidel ning tulevikus kuuleme temast kindlasti veelgi.

Kui noorelt sa laulmisega tegelema hakkasid?

Kohe, kui rääkima õppisin. Kui ma olin üheaastane, siis viis ema mu laulma Ave Kumpase juurde ja sellest ajast peale on laulmisel olnud loomulik osa minu elus. Võib-olla natuke teadlikumalt ja enda intsiatiivil hakkasin sellega tegelema teises klassis, kui läksin õppima Anu Aimla juurde. Teadmine, et muusika ongi see, millega ma oma elu siduda tahan tuli siis, kui õppisin kaheksandas klassis.

Millistel konkurssidel oled osalenud ning millised on olnud tulemused?

Konkurssidel olen osalenud enamasti ansamblitega nagu näiteks Harjumaa ansamblite konkurss „Volüüm“ ja Alo Mattiisenile pühendatud muusikapäevad Jõgeval, kus meil on läinud väga hästi ja alati olemas jõudnud esikolmikusse. Kõik sellised võistlused on minu jaoks igas mõttes väga arendavad olnud, aga üldiselt mulle konkursside idee ei meeldi. Minu arvates ei ole kuidagi võimalik muusikat objektiivselt paremusjärjestyseks asetada. Nendel konkurssidel on oluline pigem see õhkkond ja kihvitid inimesed, kellega koos kas või keaset koridori musitseerida, kui on oma laulud juba esitatud.

Millist muusikat sa kuulad?

Head muusikat. Ma olen suhteliselt püsimatu inimene ja ka muusika, mida ma kuulan vahetub seinast sein. Viimasel ajal olen palju kuulanud sellist indie-sugemetega eesti muusikat nagu näiteks Lenna, Mari Pokinen, Ewert and the Two Dragons ja Liisi Koikson. Väljaspool Eestit meeldib mulle Andrew Lloyd Webberi kirjutatud muusika.

Kes on sinu lemmiklaulja Eestist?

Eestist on kaks lemmikut kindlasti Lenna Kuurmaa oma lihtsuse ja siira olekuga laval ning Tanja Mihhailova võimsa häälega. Mulle meeldivad väga laulvad näitlejad, sest oluline ei ole mitte see, kuivõrd tehniliselt lihvitud su vokaal on, vaid see, kuidas sa publikuni jõuad. See paistab kohe välja, kas laulja saab ise aru, millest ta laulab ja kuivõrd see talle endale korda läheb. Kõle on vaadata, kui briljantse häälega laulja laval võltsilt mõjub.

Mis on sinu tulevikuplaanid pärast Reaalkooli lõpetamist?

Praegune plaan on jätkata Otsa koolis klassikalise laulu erialal. Hiljem meeldiks mulle minna Inglismaale muusikaliteatrit õppima. Ma üritan võimalikult palju lahtiseid otsi jätta ja elu näitab, et õiged asjad leiavad ise sinu juurde tee üles. Tuleb see, mis tulema peab.

Kus sa tegeled muusikaga kooliväliselt?

Laulan segakooris HUIK! ja Eesti Koolinoorte Segakooris ning õpin Georg Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis klassikalist laulu. Eelmisel poolaastal laulsin lisaks veel sega-kooris Noored Eesti Hääled ja ETV tütarlastekooris, aga eksami- perioodiks otsustasin koormust

vähendada ja natuke rohkem kooliasjadele tähelepanu pöörata.

Millega sa veel peale laulmise tegeled?

Mulle on alati meeldinud teater ja kõik sellega seonduv. Teist aastat osalen kooli näiteringis ning põhikooli ajal käisin Kaari Sillamaa Laste Kaunite Kunstide koolis. Eks ma olen igasuguste muude asjadega ka tege- lenud: tantsinud, tennist mänginud, klaverit ja viiulit õppinud, kuid muusikale olen tõesti pühendanud enamuse ajast.

Miks valisid õppimiseks just Tallinna Reaalkooli mitte mõne muusikakallakuga kooli?

See on pikk lugu. Kuna ma esimesse klassi minnes Tallinna Muusikakoolis juba klaverit õppima asusin ja Tallinna 21. Kooli sisse sain nii inglise- kui ka muusikakallakuga klassi, siis ilmselt tahtis ema mulle valikuvabaduse jätta. Juhuks kui ma ei peaks tahtma muusikaga edasi tegeleda, siis pani ta mind inglise keele klassi. Peale algklasse sain laulmisega tegeleda aga ainult muusikakallakuga klassis. Umbes viiendas klassis võttis ema mu laulma Reaalkooli lastekoori ja ansamblisse, kuid mina aga käisin samal ajal veel 21. Koolis. Kuna matemaatika tuli mul sellel ajal väga kergelt, siis tuli otsus 7. klassi Reaalkooli tulla väga loomulikult. Põhimõtteliselt võib öelda, et ma tulingi Reaalkooli laulma. Segakooris hakkasin ma laulma juba 9. klassist. Sel ajal oli koor oma tipptasemel ja valitud äsja aasta kooriks. Ka ansamblid on Reaalkoolis alati väga heal tasemel olnud. Reaalained on mul gümnaasiumis alati väga nõrgad olnud ja Otsa kooligi läksin ma ajal, kui matemaatika väga üle jõu käis ja ma vaheldust vajasin. Kui ma ei oleks oma teed Reaalkooli leidnud, siis oleks laulmisel minu elus ilmselt tunduvalt väiksem roll ja sellest oleks kahju.

**PILLE-TRIIN MELDRE, 10.B
ELIISE LEISMANN, 10.B**

Reaali reaalsed miinuskraadid

+20 Klassis 407 pole võimalik tundi anda. Kogu 12.c läheb üle koduõppele.

+15 Havailased lülitavad kütte sisse (kellel on). Õpetajate toa küte ei lülitu välja.

+10 Ameeriklased värisevad. Juhtkond(Gunnar) hakkab Reaali mütsi kandmist kontrollima.

0 Ameerikas külmub vesi. Veiko lülitab sisse kooli kütte. Kaalude tähtkuju esindajad on segaduses.

-5 Prantsuse autod ei käivitu. Kontrolltööde arv paevas tõuseb üle HTM lubatud normi. E-kool lülitab enast välja.

-10 A/Ü kaalub õpetajate streigi edasilükkamist. Muusa ja norralased panevad kampsunid selga. Kalad akvaariumis on ärevuses.

-15 Väike maja lõpetab vahetunnis väljas käimise. Veiko hakkab tegema liuvälja ja Ahti õues sepatööd.

-20 Klassis 407 pole võimalik tundi anda. Kerli soojendab autot 20 minutit.

-22 Rain Vellerindi auto ei käivitu. Füüsikas uuritakse ainult tahkeid kehasid. Suur maja loobub vahetunnis väljaskäimisest. Kohviku tulu tõuseb.

-24 Piret Otsa planeerib isamaalist väliüritust. Meesõpetajad ühinevad käsitööringiga labakute viltimisel.

-25 Jaapani autod ei käivitu. Juhtkond lubab kanda karvamütsi. Kõigis ainetetundides uuritakse tahkeid kehasid.

-30 Poliitikud hakkavad rääkima kodututest. Piret korraldab isamaalise väliürituse. Kooli infostendidel näidatakse kaminatuld.

-35 Liiga külm, et mõelda. Saksa autod ei käivitu. Reaalis rakenduvad ühiskokkulepped suitsetamise osas. Need, kes koolis on, ei taha sealt enam ära minna.

-40 Emakeeleõpetajad arvavad kohustusliku kirjan-duse hulka „Külmale maale“, „Jäine raamat“ „Kuidas karastus teras“. Rootsi autod ei käivitu.

-42 Euroopas jääb liiklus seisma. Reaalis viiakse läbi õuesõpe sisetingimustes. Direktori kabinet kolib sauna. Õpetajate toa kohviautomaat ei käivitu.

-45 Kreeklased on välja surnud. Reaali parkla on tühi. Rahvusvaheliste olümpiaadide osavõtjad jäävad ka koju. Reaalkooli lipulaevad jäävad jäävangi.

-50 Ripsmed jäätuvad, kui silmi pilgutate. Gunnar otsustab veel korra minna suusatama. Keegi ei taha kaasa minna.

-55 Matemaatikud ei tee vahet enam nurga ja temperatuuri kraadil. Söögivahetund liigub ise väikesesse majja.

-60 Jääkarud migreeruvad lõunasse. Reaali õpetajad kaaluvad raske südamega tundide ärajätmist. Poiss tuleb majja sooja.

-65 Väike maja jääb suletuks. Piret Karu koos 12. c klassiga saadab postkaardiga tervitusega Bora-Boralt.

-70 Põrgu külmus lõhki. KIS, VARU, Reaali TP, MOODEL, KODULEHT hanguvad. Õpetajate südamed sulavad üles.

-73 Soome scoutspataljon evakueerib Jõuluvana. Veikod jäävad koju. Aurusaunas avatakse jääinstallatsioonid.

-80 Juristid panevad käd oma taskusse. HTG otsustas sõbrapäeval Tartusse koju jääda.

-114 Piiritus jäätub. Venelased on mornid. Poiss võtab Reaali juhtimise üle.

-273,15°C Absoluutne null. Kõik atomaarne liikumine lakkab. Direktsioon otsustab kohandada absoluutse nulli mõiste ja suuruse sobilikumaks Reaalkooli kodukorrale.

VEIKO TOOMLAID
KRISTI KOIT

2.bp.blogspot.com

Küll külmast?

Millal see oligi, kui ilmajaam lubas ööseks 37 kraadi külma? Ega see-pärast plaanid ära jäänud, aga igatahes oli end enne väljaminekut rii-desse pannes tuntav mingisugune veider survivor tunne. Üks pluus, teine pluus, kampsun, kardigan... ning ikka tekkis tunne, et midagi võiks ometi veel peale panna. Ning ega enamasti riideid juurde lisades mööda ei pan-nudki.

Kõik see külmus paneb mõtlema asjadele, millele muidu ehk ei mõtle. Hingetuksvõtvas külmuses ühel reedesel ööl jalutamine, see paneb as-jad paremini perspektiivi kui malbe suveilm, mis ka ise vahel oma em-bavas tolmuses unisuses omamoodi mõtlikuks teeb. Ikkagi on malbes suveilmas laialivalgust, karges külmuses seevastu pigem konkreetsust. Veider on nüüd, kui ilmad on pehmemaks läinud, igatseda seda halas-tamatut külmust. Seda sama külmust, mis paneb inimesed kollektiivselt bussipeatustes lõdisema, soojade talvesaabastega astunud sammud kru-disema, loob härmatise suu ette tõmmatud sallile ning paneb inimesi oma lisapaari kindaid laenama sõbrale, kelle käed külmetavad. See loob omamoodi solidaarsuse. Solidaarsusest ei saa kunagi küllalt.

See on ka talvise selguse moment, kui laupäeval hommikul paistab sellest krõbedast külmusest täiesti sõltumatult ere päike. Ülejäänud aeg oleks elatud nagu vatis, küll niiskes ja pisut jahedas. Ja mis kipub ena-masti sellele selgusele järgnema? Haigus. See oleks nagu risti vastupidi sellele selgusele – ülim sabotaaž. Selgus andis sihi, aga haigus teeb sellest väsimuse, valikute ja võimaluste virvarri ning paneb selle sihi proovile. Eks nii vast õige olegi.

Füüsika õpikojad

Reede. Viimanepäevkoolinädalas on lõppenud. Tunnid on läbi, kuid see ei tähenda, et tuleb arm-astatud koolimaja jätta ning kodu poole sammuma hakata. Vastupi-di: sisse võib end seada teadusklubi, bridžilauas ja nüüd ka füüsika õpikojas! Mis oleks parem, kui peale pingelist päeva lasta õhku vedela lämmastikuga (-196 °C) täi-detud plastpudel või arvutada välja oma võimsus mööda treppe üles tormates. Õpikodades võetakse süvendatult läbi gümnaasiumi materjalid, jagub nii teooriat kui ka praktikat. Kõike seda veab Eero Uustalu, kes selgitab koolis õp-etatut palju sügavamalt ja mitmekihilisemalt. Katseid tehes säravad nii õpetaja kui ka õpilaste silmad. Entusiasmist ning pealehakkamis-est Eero tundides juba puudust ei tule. Kasutada on äärmiselt hoi-tud vahendid ning näppida annab nii superelastikust niiti kui vedelat lämmastiku. Millal tuleb veel või-malus midagi seesugust teha? Kir-siks tordil on muidugi suur kotitäis präänikuid, küpsiseid ning mahla, mida igas õpikojas kõigi vahel jaga-takse. Täiesti arusaadav, mõtle-mine on raske töö. Uued tuttavad, vahvad katsed ja magus suutäis on garanteeritud.

Õpikojad toimuvad kord kuus reedeti. Veelgi enam informatsioo-ni: <http://fyysika.ee/õpikojad/>

KEIT TOOM, 11.C

Kuhu minna?

Järjekorranumbriga neljas **Tallinn Music Week** ehk eestikeeli Tallinna muusikanädal toimub sel aastal **29.-31. märtsil**. Neljapäevast laupäevani saab nautida erinevaid bände nii kodu- kui ka välismaalt. Üles astuvad näiteks Vaiko Eplik ja Eliit, HU?, Zetod, Ore-lipoiss, Taavi Peterson & Üdi, Mimicry, August Hunt, Liis Lemsalu, Malcolm Lincoln, kui loetleda Eesti artiste. Aga ega klassikalise muusika austajad jää lõbust ilma. Nädala sisse mahuvad ka Oliver Kuusiku, Rein Rannapi, Helen Lokuta, Eesti Rahvusmeeskoori ja teiste klassikalise muusikaharu esindajate kontserdid. Samuti tasub toetama minna omasid – muusikanädala raames astub üles bänd The Blinking Lights, mis 1/3 ulatuses koosneb reaalkatest.

Kindlasti leiab igauks endale midagi meelepärast ning kel asja vastu rohkem huvi on, võib külastada internetiaadressi tallinnmusicweek.ee. Ütlen veel seda, et festivalipassid on saadaval 35 euro eest, kes muusikanädalal nii hoogu ei kavatse minna, peab ootama 1. märtsini, mil saabuvad müügile erinevate kontsertide piletid.

Lõpetuseks soovin lohutada neid, kes märtsi lõpus pikisilmi uue kuu algust ootavad, et Grind'ile minna – klubis Korter astuvad 31. märtsil üles MHKL & K-SEIN, seda ikka sellesamuse muusikanädala raames.

MERIT KRAAV, 11.B

noorema põlvkonna) artistid, kes helide moodustamiseks midagi muud peale arvuti kasutada ei oska, tegelikult eriti viisi ei pea ja tellivad laulusõnad kelleltki kolmandalt isikult, pole kuulamist väärt. Siinkohal söön oma sõnu, sest Example'it sellesse kategooriasse küll paigutada ei saa. Tema lood on ebatavalisel moel paeluvad. Lisaks on hea avastada, et mees kirjutab oma lugusid ise. Teades, et need sõnad pole tulnud vabrikust mass-toodanguna ja seejärel maha müüdnud, et mõni poppartist saaks uue edetabelihiti, on neil lugudel hoopis tugevama väärtusega sõnumid. Tema loomingu väärtust ka tõsiseltvõetavust suurendab veelgi asjaolu, et paljude lugude loomisel on koostööd tehtud maailmakuulsate produtsentidega, kelle muu looming mulle pole pinget pakkunud.

Seega, soovitan soojalt.

NB! Kui teie kõrvad teile armsad on, siis keerake kuulamisel bassi maha (ja seda päris palju).

MARI KRAAV, 12.C

Armastatud

Armastatud (Les bien-aimés) on prantsuse muusikal, peaosades legendaarne Catherine Deneuve ja tema tütar Chiara Mastroianni vastavalt ema Madeleine'i ja tütre Vera osas. Film algab vargusega: Madeleine varastab kingapaari oma töökohast. Tundub päris tühine fakt, aga ilma selle kingapaarita, nagu Madeleine ise ütleb, poleks ta kunagi hakanud prostituudiks ega seeläbi kohanud oma elu armastust ja Vera isa Jaromili (Miloš Forman). Film keskendubki Madeleine'i ja Vera suhetele läbi aastate: kuidas nad mõlemad leiavad endale elu armastuse, kes aga neile pidevalt haiget teeb ja kuidas nad ise niimoodi armastades teisi südameid purustavad. Madeleine'ile on suureks armastuseks Jaromil, kes teda pidevalt petab ja Verale on selleks homoseksuaalist ameeriklane Henderson. Nagu öeldud, pole Madeleine ja Vera vaid õnnetu armastuse ohvrid: Madeleine on abielus Francois'ga, kes hambad ristas kannatab Madeleine'i ja Jaromili suhet, ja Vera on suutnud endasse armuma panna kolleegi Clémenti, kelle tunnete ta küll ei vasta, kuid kellega ta ometigi on mingis mõttes suhtes. Film tundub algselt väga rõõmsates toonides ja õnnelik (muusikal ikkagi), kuid lõpus teeb 180-kraadise pöörde ja muutub vahukommiroosast eebenipuumustaks, ka laulud jäävad harvemaks. Film on kindlaks elamuseks muusikalide armastajatele ja veel eriti neile, kes valdavad prantsuse keelt. Minu filmikaaslasel puudus viimane omadus ja kuigi kõigil oli tõlge all, isegi lauludel, siis ikkagi tõlge polnud sama mis originaal ja laulude täielik ilu ei jõudnud päris kohale. Kinos filmi küll enam ei ole, kuid kui võimalus tekib seda vaadata, haarake sellest ja te ei pettu!

ODE LIIS PINO, 11.B

For example

Mulle pole kunagi tantsumuusika eriti meeldinud, kuid siiski... Briti artisti Example' i (mitte enam nii väga värske) plaat „Playing in the Shadows“ nõuab mult teistsugust suhtumist.

Olen alati olnud arvamusel, et (tänapäeva

Veebruari kuusse jäävate kolme tähtsa päeva - sõbrapäeva, vastlapäeva ja vabariigi aastapäeva - teemadel rääkisid Väikese maja õpilased.

Sõbrapäev

Miks on valentinipäeva sümboliks süda?

- Sest valentinipäev on nagu abielu värk.
- Kuidas ja kust sai traditsioon alguse?
- Rahvas ütles seda.
- Mina kuulsin kuskilt, et lillemüüjad tahtsid, et lilli ostetaks ja siis tegid selle päeva.
- Et saaks uusi sõpru.
- Alguse sai Roomast ja siis oli üsna teistsugune. Tõllal oli see ilmselt sel-
lepärast, et naised ja mehed ei tohtinud nii varakult abielluda ja siis nad
pandi paaridesse. Mehed pidid saatma neid, kes olid välja loositud.

Vabariigi aastapäev

Mis on pingviinide paraad?

- Pingviinidel on palju tegemist.
- Erinevat liiki pingviinid kõnnivad rivis.
- Pingviinid rändavad pesitsemast kuhugi mujale või vastupidi.
- Sõdurid peavad kõndima nagu pingviinid.
- Suur osa pingviine üle maailma koguneb kokku ja nad teevad ühe suure
rände.
- Pingviinid rivistuvad.
- Kui on külmad tuisud, siis nad tõmbavad üksteise juurde kokku, et
sooja saada.
- Pingviinid kõnnivad kuskilt pikalt läbi.
- Karneval

LAURA LIISA LANKEI, 11.C
KRISTINE DIANE LIIVE, 11.C

Vastlapäev

Miks vastlapäeval kelguta- takse?

- Et lõbus oleks.
- Eestlase komme.

Mis on vastlakukli vahel vahukoor?

- See on lume moodi.
- Et oleks hea ja ilusam.
- Pole iial mõelnud.
- Vanarahvale meeldis magus.

Miks süüakse hernesuppi?

- Vanadel eestlastel rahvustoit.
- Et tugevaks saada.
- Muud ei olnud supi sisse panna
enam.
- Vastlapäeva tähistati hernestega.

Ei saa aru

Hoomamatu,
hoomamatus kauguses hoomamatus.
Saamatus kättesaamatus kauguses.
Idioodid.

Õnne valem

Mängin rõõmsalt tänaval,
lind lendab üle pea
ja situb mulle pähe,
mis ikka, see olevat ju hea.

Vooluga kaasa

Lauge, loogeline jõgi veereb,
ümber lookas, raagus puude keerleb.
Näkku pritsib karge, külm vesi,
kui kõledatel, niisketel kividel lesin.

Jões saaksin ennast pesta,
kuid puhtaks saaksin ainult oma kesta.
See mind ei huvita, sest
ollakse kultuurilise huvita.

KARL ARMAND KABER, 8.B

Õpetajate ütlused:

Andres Talts: „Kui inimene ei mõtle, siis on asi lihtne.”

Talts: „Kes siis niimoodi lahendab? Sealt multifilmist Homer Simpson võib-olla lahendab, kuigi ka tema oskab mõnikord mõelda.”

Talts: „Murrud on kõige nõmedamad asjad, mis üldse olla saavad.”

Talts: „Kogu elu on mtemaatika.”

Piret Järvela: „Kohutavalt head hinded – täiesti masendav.”

Järvela: „Mõnel meist on selline ilme, nagu ma õpetaks hiina keele aluseid praegu.”

Järvela: „Tammsaare on kirjutanud palju raamatuid – no shit sherlock.”

Järvela: „Mis sa arvad, kas Getter Jaani on inimene?”

Piret Karu: „Kevadel, kui lähed peenraid tegema, võid öelda „pistan näpu pedosfääri”.”

Rain Vellerind: „Siin saame kasutada vanarahva tarkust ja massid välja taandada.”

Vellerind: „See klots on inertne, see tähendab, et see klots on laisk.”

Toomas Reimann: „Vana patarei on nagu vana hobune. Sööb ja joob ja tatsab ringi, aga vankrit vedada enam ei jaksa.”

Reimann: „Elektrivool ei ole loll!”

*Rohkem SUDOKUT!
Et streigi ajal igav ei hakkaks.*

	8			1			
4			6			8	
5	6				7		
7			1	3	8		6
	2		5	7	6		1
		4				7	3
	9			5			2
			2			5	

		2			5		
				6		2	8
	8	4				6	9
					3		9
				5			
8	3		7				
2		9				5	8
4	7			8			
			1			4	

						4	
8	9		5				1
		6	8		9		
3			1			2	
	7	1				5	6
		8			5		1
			7		8	6	
	6				4		3
		2					

7	4		2	1			
8		2	6	3			
	9				5		8
3						1	2
	7	5					6
	3		9				4
				5	4	6	9
				2	6		5

							5
	4	9		1	8		
		5	3				9
4		3	2				
		8		5		4	
					4	2	3
8	1				6	5	
			4	9		6	7
	7						

REAALI POISS Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 6 (101) veebruar 2012

PEATOIMETUS KÜLJENDUS TOIMETUS

Mari Kraav 127C, Ode Liis Pino 128B, Merit Kraav 128B
Merit Kraav 128B

Kristine Diane Liive 128C, Laura Liisa Lankei 128C, Sander Udam 128C, Egle Tannenberg 128C,
Keit Toom 128C

TOIM. NÕUANDJA AITÄH

õp. Piret Järvela

Heikki Saul 127A, Anna Helena Saarso 127B, Annabel Kongi 128B, -Alice Mikk 128B, Liisa Suurova 128C, Johanna-Britt Haabu 129A, Pille-Riin Meldre 189B, Eliise Leismann 129B, Eva Paalma 129C, Karl Armand Kaber 131B, Kati Pino vil!125, õp. Kristi Koit, Veiko Toomlaid

KAANEFOTO KUJUNDUS

Andry Padar
Peeter Kask 128C

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8 või 16 lk ja on tasuta

rp.real.edu.ee | rp@real.edu.ee